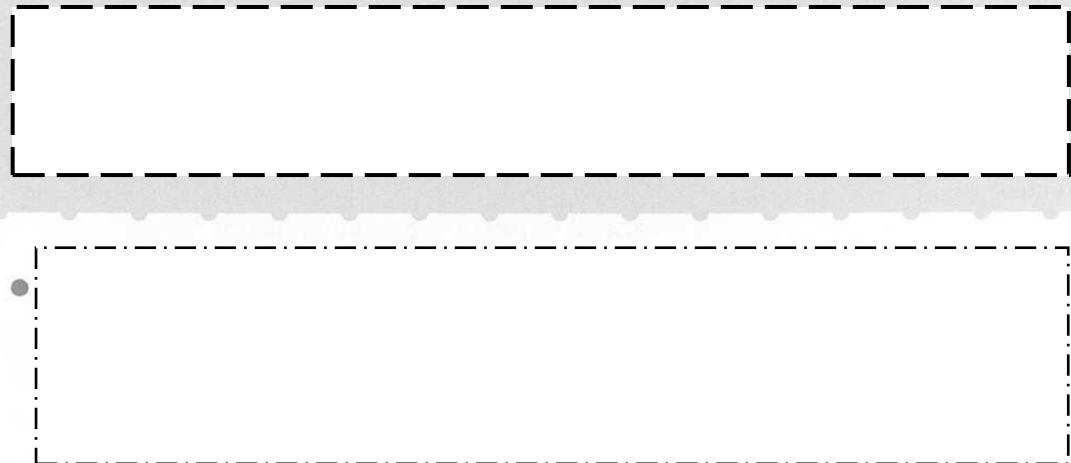

7

Poñémonos tristes se non se acordan de nós**Alexandra esperaba aos seus papás**

Os pais de Alexandra ían esperala todos os días á saída do colexió para levala no coche á casa, e a ela gustáballe moito, tanto que ía moi contenta dárllas un bico en canto os vía.

Un día, ao saír do colexió, os seus papás non estaban no sitio acostumado; púxose a dar voltas a ver se os atopaba pero todo foi inútil...

Entón empezou a chorar e a dicir que os seus papás esquecéransen dela e que xa non a querían. A profesora tratou de consolala pero ela seguía chorando.

Ata que, de pronto, chega un coche a toda velocidade: eran os seus pais, que tiveran unha picada nunha roda e atrasáranse. Alexandra púxose contentísima, correu ao seu lado e deulle un bico, aínda meirande ca o que lles daba todos os días.

Imaxinate que es Alexandra e completa a frase do debuxo.

Responde a estas preguntas:

¿Como se sentía Alexandra antes de que chegassen os seus pais? ¿Por que?

¿Como se sentiu ao escuchar a resposta dos seus pais?

O SEÑOR DINOS

¡Ánimo, Pobo de Israel!
Non esteadeis tristes.
El cumplirá axiña a súa promesa.
Enviaravos ao Mesías Salvador.
Crede en Deus e vivide segundo
os seus Mandamentos.

- O grupo dos fieis ao Señor non cesaban de suplicar.

¿Que contestarian os profetas ao que din estes personaxes?

Estamos moi tristes.
Parece que Deus deixou
de querernos e esqueceu
as promesas que
nos fixo.

Ordena as seguintes palabras para construir frases con sentido.

en / cumpríronse / de / promesas / Xesús / as / Deus

as / de / Deus / promesas / O profeta / recorda

a María / elixiu / ser / Deus / nai / para / de / Xesús

Para comprender mellor o texto bíblico da páxina 27 do Catecismo, pon nas palabras incompletas as vogais que faltan.

“Dende a miña infancia oín no seo da miña f_m_l_, como Ti, S_n_r, escolliches a _sr_l entre as nacións, aos noso p_s entre todos os seus antepasados, para ser a túa herdade perpetua; e con eles c_mpr_ch_s o que tiñas pr_m_t_d_.”

Ester 4,17m